

Vid händelsehorisonten

Ida Andersson - Händelsehorisont, Galleri Lokomotiv, till 19 maj

Händelsehorisont är ett begrepp inom astrofysiken som betecknar avgränsningen av ett svart hål. Materia eller ljus som fallit innanför händelsehorisonten kommer aldrig att kunna lämna området. Vad som sker innanför händelsehorisonten kan därför inte heller observeras utifrån och kommer aldrig någonsin att nå ut. Begreppet innebär därmed att man tangerar kunskapens och vetandets absoluta gräns.

Detta dramatiskt laddade ord har Ida Andersson valt som titel för sin debututställning på Galleri Lokomotiv. Vi möter definitionen i ett lågmält grafiskt anslag som inleder utställningen. Det är dock starka ord som kan leda till att man helt ifrågasätter och förnekar konstutövningens och betraktandets möjligheter. I en mindre drastisk och mer poetisk tolkning har begreppet attraktionskraft och kan rentav låta inbjudande. Att låta blicken söka horisonter innebär alltid att möta något stort, att sträva efter något bortom all skrymmande bråte.

Ida Andersson är en fotobaserad konstnär som i denna utställning inte briljerar med anslående fotografier, något som hon med all säkerhet kan producera. Hon använder bilder, text och objekt till att definiera en frågeställning och kanske just avgränsa ett område, sitt ärende. Allt som presenteras och finns i rummet känns noga utmätt - till format liksom val av medium och utförande. Hennes text som åtföljer utställningen handlar om att avstå från det tvärsäkra. Att våga dröja vid det oförklarliga och fragmentariska istället för att snabbt söka sammanhang och mening.

Andersson visar flera bildsviter. *Nonentity* är stillbilder ur det filmiska material som kommit till i arbetat med videon *Så som det verkar. Större delen av jordens berg finns på havets botten* är fotograferade porträtt av stenar, inramade som om de vore familjebilder. I kombination med verkliga stenar funna utefter Botniabanan blir det ett stycke jordkonst. Den gåtfulla vindsinteriören med en allmogestol, som också är utställningens vinjettbild, har ingen egen titel men intar en vacker särställning i sammanhanget. *In the net* är utställningens enda c-print, en bild från det fotografiska mörkrummet som fångar en snärjande installation utförd i en orosfylld skogsinteriör.

Oron tilltar väsentligt då man rundat den tillbyggda galleriväggen och utsätter sig för det tio minuter långa videoverket *Så som det verkar*. Den skenbara skönheten i bilderna och interiörerna används, som hos Tarkovskij, till att fångla och hålla fast betraktaren vid det narrativ som utvecklar sig. Andersson har skapat en kort och övertygande berättelse från en till synes slutna värld, där barn och vuxna är fångna i en egen logik. Kanske av tvång, kanske av fri vilja. Det ena lika illa som det andra. Det milda våld som konsekvent utövas skildras återhållsamt. Betraktaren tar inte till flykten utan vågar erkänna att handlingen kan gälla och angå vem som helst av oss.

Ida Andersson, född i Örnsköldsvik 1981 och uppvuxen i Mellansel, tog kandidatexamen vid Högskolan för fotografi i Göteborg 2010. Med stöd av några stipendier och en arbetsvistelse i Grundsunda, har hon redan tagit ut en riktning. Utan överdrifter och onödigt slöseri använder hon sitt tekniska kunnande och sin förmåga att skapa och kombinera text och bild. Med väl avvägda och riktade insatser uppnår hon sina mål och träffar betraktaren.

Text och foto: Margareta Klingberg
Volym 2012-05-09